hakkas koitma, wötsid issa ja wend hob-
bust, ja läksid Tehwanit otsima. Ja wa-
ta! essimesse külla tagga leidsid nemmad
tedda tee äres maas, kangeks külmetand
kui putükki. Nemmad siddusid tedda hob-
bose peäle, ja wisid tedda küllasse, kus
nemmad rahwokest pallusid, et nemmad sel-
le waese innimessele üht soja sängi piddid
andma, et woiks katsuta, kas ta weel hinges
olleks. Nenda pallusid nemmad, monnegi
ukse ees, agga kui rahwas kulis et se üks
mustlane olli, siis lükkasid nemmad ust
jälle nende ninna eest kinni. Wimaks tullid
nemmad ühhe moistlikko mehhe ukse ette,
kes Jummalat kartis, ja kelle meles olli,
mis Jesus Ewangeliummis sest Samaria-
mehhest ütles, kes armo heitis selle inni-
messe peäle, kes röövlitte kätte olli sattu-
nud. Sesinnane hea mees teggi omma ust
lahti, ja laskis sedda külmetand poisi sisse
tua: agga temma isse jooksis omma nabrit
sedda

sedda koolmeistrit kutsuma, kes üks moist-
lik mees olli, ja teädis nisugguste asjadega
ümberkäia. Se tulli siis otse kui nemmad
sedda külmetand kehha tahtsid soja tuppa
kanda. „Piddage! hüdis temma, Jum-
mala pärrast! teie tappate sedda innimest,
kui temmal weel hing sees on:" ja nenda
lükkas ta neid taggasi. Ruttuste teggi ta
nüüd rehhe al assed lummest, ühhe waaksa
körgelt ja laskis selle külmetand poisi rided
seljast mahha kiskuda, ja kui ta ihho al-
lasti olli, panni ta tedda selle lumme peäle,
ja mattis temma ihho ülle ültse lummega
kiñni, nenda et ükspäinis su ja ninna lahti
jäid. Sedda lund wautas ta kolm poik
sörme ülle keige ihho kiñni, ja kui ühhes
kohhas lummi hakkas sullama, siis panni
ta seddamaid jälle unt lund señna peäle.
Issa ja wend, ja teised innimessed, kes
seäl jures ollid pannid essite selle moistlikko
koolmeistri nou wasto, sest nemmad arwa-
)(7 sid

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1793, lk. 23